

[Indenrigsministeren.]

medlem må huske, at det er jo ikke det, der er det egentlig afgørende, selv om det er vigtigt. Det afgørende ved dette forslag er, at man åbner mulighed for alle slags kombinationer, således at en enkelt kommune kan lave en ordning for sig selv, om den vil, to eller tre kommuner kan slå sig sammen, to kommuner og en købstad kan slå sig sammen, samtlige kommuner i et amt kan slå sig sammen, og amtet kan lede det gennem en ledende sundhedsplejerske. Vi har alle muligheder for kombination. Man kan også kombinere det med spædbørnssundhedsplejen eller hjemmesygeplejen eller tage det tredje led skolesundhedsplejen med. Man har altså alle muligheder for at tilvejebringe den for stedet mest fornuftige ordning.

Det, der sker, er dette, at man simpelt hen for hele landet får åbnet mulighed for en af disse ordninger. Denne mulighed har stået åben som et forsøg for Skanderborg amt, indtil dette lovforslag bliver til lov.

Jeg har ikke så forfærdelig mange bemærkninger til det ærede medlem fru Clara Munck, som var inde på refusionsbestemmelserne. Jeg har vist i det store og hele svaret på det, men jeg vil dog gerne sige, at der står i § 3, stk. 2, at jeg, indenrigsministeren, fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren bestemmelser om, med hvilke andele de udgifter, der er forbundet med en kombineret sundhedsplejerskeordning, skal medregnes ved de forskellige refusionsordninger. Jeg er helt klar over, at det bliver nødvendigt, at vi i løbet af relativ kort tid finder frem til visse generelle linjer, så der ikke bliver for megen administration med den enkelte sundhedsplejerske, så administrationen med afregningen af disse refusioner ikke bliver for kompliceret.

Det ærede medlem fru Grethe Philip var tilfreds med lovforslaget og nævnte, at såvel udvalg som jeg sidst var enige om, at man egentlig, hvis man havde sygeplejersker nok, burde gennemføre en obligatorisk ordning. Det havde vi ikke, og det har vi ikke; det er de vilkår, vi arbejder under, og derfor er dette lovforslag fremsat. Jeg vil gerne understrege, at det afgørende var, at vi så hurtigt som muligt nåede frem til, at alle sogne på en eller anden måde var dækket med hensyn til sundhedsplejersker. Her

nævnte det ærede medlem fru Grethe Philip en ting, som jeg mener er meget væsentlig, nemlig at vi i kraft af denne lov har mulighed for at give hjemmesygeplejersker et kursus på 4 måneder, således at de kan tage arbejde som spædbørnssundhedsplejersker. Det er meget vigtigt, at vi får påbegyndt denne uddannelse med kursus, der løber over 4 måneder. Det står også i lovforslaget, at sundhedsstyrelsen efter retningslinjer fastsat af indenrigsministeren kan godkende anden uddannelse, og hvis vi kan finde en form, så at vi kan få flere sundhedsplejersker uddannet ved kortere og måske mere effektive kursus, vil vi overveje det.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at det er afgørende, at vi så hurtigt som muligt når frem til den bedst mulige udbygning af loven.

Lovforslaget hjemler nu, at statskassen afholder udgifterne til vikarer, når kommunerne sender hjemmesygeplejersker ind til uddannelse som sundhedsplejersker. Det vil efter de beregninger, vi har gjort, koste 260.000 kr. om året for vikarer, og et kursus vil koste omkring 50.000 kr. om året, og ved dette kursus regner vi med i de kommende år at skulle uddanne omkring 50 hjemmesygeplejersker årlig. Jeg lægger vægt på denne ordning. Den vil bevirke, at netop de kommuner, som har været noget tilbageholdende, sikkert vil forstå, at når staten yder dette, er det vigtigt, at kommunerne går i gang med at få denne ordning etableret.

Endelig var det ærede medlem inde på spørgsmålet, om det ikke var hensigtsmæssigt at få indsat en revisionsbestemmelse. Det er således, siger justitsministeriets lovkontor, at det ikke er nødvendigt at skrive det i loven, den kan tages op til revision til enhver tid. Det er klart, at hvis der sker ting, som bevirker, at vi kan komme længere frem, så vil sundhedsstyrelsen, som er meget positivt indstillet over for disse ordninger, selv foreslå loven taget op til revision.

Det ærede medlem fru Birthe Wetlesen var inde på et spørgsmål, som jeg, der ikke er læge eller har så farlig meget begreb om disse ting, ikke helt positivt eller måske rigtigt kan svare på. Det ærede medlem spurgte, hvordan det nu kunne lade sig